

Written by - முனவைவர் ம.சுதா, இணைப்பரோசிரியர் & ம.உஷாராணி, முனவைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ் த்துறை, அழகப்பா கலகை கழகம், காரகை குடி-3 -

Friday, 11 December 2020 01:05 - Last Updated Friday, 11 December 2020 01:12

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் காப்பியகாலம் என்று தனித்துச் சூட்டும் அளவிற்கு ஐம்பெருங் காப்பியங்களும், ஐஞ்சிறுகாப்பியங்களும் தோன்றி மக்களுக்கு சுவையுடன் கட்டிய நன்னெறிகளை வழங்கியது என்பது மறுப்பதற்கில்லை. சமணக் காப்பியங்களும், பௌத்தக் காப்பியங்களும் தோன்றி தமிழ் இலக்கியத்திற்குச் செய்துள்ள தொண்டுகள் மிகப்பலவாகும். மக்களை நன்கு புரிந்துகொண்டு அவர்கள் ஏற்று நடக்கும் வகையில் நல்லசிந்தனைகளை, நன்னெறிகளை 'தனோடன' கலந்த நோய் தீர்க்கும் மருந்தினைப்போலத்' தந்த நல்லதொரு காப்பியம் சௌமணியாகும்.

சமணர்கள் சீவகசிந்தாமணிக் குப்பிற்குப் போற்றும் காப்பியம் இச்சௌமணியாகும். இது வடமொழியிலுள்ள மகாபுராணத்ததைத் தழுவி தமிழில் அமைந்த காப்பியமாகும். இருப்பினும் வடமொழிப்பெயர்கள் தமிழில் மாற்றப்பெற்று தமிழ்க் காப்பிய மரபிற்குத் தகுந்தவாறு தரப்பட்டுள்ளன.

தோலாமொழித்தவேரால் இயற்றப்பட்ட இக்காப்பியம் பத்தாம் நூற்றாண்டிற்கு முன்னர் கி.பி ஏழாம் நூற்றாண்டில் அல்லது அதற்குப்பின்னர் தோன்றிய காப்பியம் என்ற கருத்துண்டு. திவிட்டன், விசயன் என்னும் இருவரின் கதையை எடுத்துச் சொல்லும் இக்காப்பியம் விருத்தப்பாவால் ஆன காப்பியச்சுவை நிரம்பப்பெற்ற காப்பியமாகும்.

தமிழ் மரபுக்கற்ற வகையில் இயற்றப்பெற்ற இக்காப்பியம் பற்றிய, 'இவ்வளவு இனிமையாகச் சொல்லும் செய்யுள்கள் தமிழில் சிலவே எனலாம். சிந்தாமணியிலும் இந்த ஓட்டமும் இனிமையும் இல்லலை'1 என்ற த.பெ.மீ யின் கருத்தும்,

'விருத்தப்பாவைக் கையாள்வதில் இவர் சீவகசிந்தாமணி ஆசிரியரைப் பின்பற்றிய போதிலும் சில இடங்களில் அவரையும் மிஞ்சிவிட்டார் என்று கபறலாம்'2 என்ற டாக்டர் ம.வரதராசனின் கருத்தும் சௌமணியின் சிறப்பை எடுத்துணர்த்தும்.

சிறந்த கவியழகைக் கொண்ட இக்காப்பியம் நன்னெறிகளை எடுத்துச் சொல்வதிலும் பிறகாப்பியங்களுடன் போட்டியிடுவதைக் காணமுடிகிறது. அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நூற்பொருள் பற்றிப்பேசும் இக்காப்பியம் சிறுகாப்பிய வரிசையில் முதலாவதாகக் கிறப்படுவது. சமணசமயத்தின் உண்மைகள், வாழ்க்கைக்குரிய நீதி நெறிகள், சொல்நயம், பொருள்நயம், கற்பனை, சிறந்த கருத்து, அழகிய யாப்பமைதி இனிமையான ஓசை எனப்பட நன்னெறிகளும், இலக்கியப்பண்புகளும் நிறைந்த காப்பியமாகும்.

இத்தகைய சிறப்பு பொருந்திய காப்பியத்தில் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான பலநெறிகள் கடலெனக் காணப்படுகின்றன. கடலில் கண்ட மூத்தபைபோல் கபறவிற்கும் நறியே இக்காப்பியப்பெருமையை உலகிற்குப் பறசாற்றும்.

Written by - முனவைவர் ம.சுதா, இணைப் பரோசிரியர் & ம.உஷாராணி, முனவைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ் துறை, அழகப்பா கலகை கழகம், காரகைக் குடி-3 -

Friday, 11 December 2020 01:05 - Last Updated Friday, 11 December 2020 01:12

‘எங்கு தலமை சிறப்பானதோ அங்கு அனதை தும் சிறந்தும் நிற்கும்’; என பது சங்ககாலம் தொடர் உணர்த்தப்படும் கருத்து. ‘மன்னன் எவ்வழியோ மக்கள் அவ்வழி’ என வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். மக்கள் குறை தீர்க்கும் மன்னவன் அம்மக்களால் இறைவனென்ப போற்றப்படவான் என்பதனைக் குறை வலியுறுத்துவதைக் காணமுடிகிறது. அத்தகைய மன்னவன் எப்படி இருக்கவேண்டும் என்பதனை இக்காப்பியம் தெளிவாகச் சுட்டிகின்றது. நாடாளும் மன்னவனுக்குப் பொறுமை என்பது மிக அவசியம் என்பதனை

“கண்ணிய கடாத்தவழேங் கவுளினா னுரிஞப் பட்டுத்”
தண்ணிய தன்மை நீங்காச் சந்தனச் சாதி போலப்
புண்ணியக் கிழவர் கீழோர் பிழைத் தன பொறுப்ப வாயின்
மண்ணியல் வளாக மெல்லாம் வழிநின்ற வணங்கு மன்றே”³

என்கிறது. ‘சந்தன மரங்களைப் பெருமையுடைய மதம் பொருந்திய யானை தனது கன்னத்தினால் உராய்ந்து தயேத்தாலும் சிறந்த மணத்தை வளெய்ப்படுத்தும்’. தனது குணத்திலிருந்து சந்தனமரம் மாறுபடாது. அதுபோன்று நல் வினையுடைய அரசர்கள் அமைச்சர் முதலான தனது கீழானவர்கள் செய்த பிழைகளைப் பொறுப்பார்களாயின் மண்ணுலக உயிர்கள் எல்லாம் அவ்வரசன் வழிபட்டும் நின்றும் அவனைப் பணியும்’ என்பது இப்பாடல் உணர்த்தும் கருத்து.

மற்றொருபாடலில் ‘கடல் தன் இயல்பில் மாறுபட்டால் கடல்வாழ் உயிரினங்கள் துன்பம் அடவைதுபோல, அரசன் கொடியவனானால் அவன் கீழ்வாழும் உயிர்கள் துன்பத்தை அடையும்’ என்று சுட்டிகிறது.

“மறந்தலமை மயங்கி வயைத் தொருவரையொருவர் வாட்ட
விறந்தலையுறாமனை நோக்கியின னுயிர் போலக் காக்கும்
அறந்தலமை நின்ற வநே தரநிழி லன்றி யார்க்கும்
சிறந்ததொன்றில்லை கண்டாய் திருமணி திகழும் பணியே”⁴

எனும் இப்பாடல் உயிரினங்கள் துன்புறாதபடி தன்னுயிர் போன்று பாதுகாக்கின்ற அறவழி நிற்கும் அரசர்களின் திருவடிநிழல் மக்களுக்குப் பாதுகாப்பதைத் தருவதாகும் என்பதை எடுத்துரைக்கின்றது.

மலேமும் ‘ஒரு பிறவியில் துன்பம் அடக்கின்ற ஒருவனுக்கு அப்பிறவியிலேயே செல்வத்தை உண்டாக்கி அதனை அனுபவிக் கும் செல்வந்தனாக வாழச் செய்து இருமனை இன்பங்களையும் இப்பிறவியிலேயே உண்டாக்கும் ஆற்றல் மிகுந்தவனே அரசன் என்கிறது. அத்தகையோன் மக்களுக்குத் தெய்வமாவான்’ என்று கருவதுடன்,

‘இவ்வூலகத்தின் மீன்று கண்களாகப் போற்ற வேண்டிய உயிர்களையே பாதுகாக்கும் அரசன், சிறந்தகல்வி, விண்ணில் சூழலும் கதிரவன் எனக் கருமும் சிளாமணி இவற்றுள் முதலாவதாகக் கருப்படும் நல்லரசனாகிய கண் இல்லையென்றால் இவ்வூலகத்தின் துன்ப இருளையே போக்கக் கட்டிய வழி வறையென்றும் இல்லையென்று அறுதியிட்டும் உரைக்கின்றது.

இக்கருத்துகள் அரசனுக்கென எண்ணாது நல்ல தலமைக்கு வேண்டிய நற்குணங்களெனக் கருதவேண்டும். சந்தன மரம் போன்று ‘இன்னா செய் தாருக்கும்’

